

Sólyom Olga A Szüleivel

Ez a legcsodálatosabb kép. Édesapám, édesanyám és én 1935 októberében, másfél évesen. A kép a lakásunk gangján készült, akkor a Reitter Ferenc utca 3-ban laktunk. Az egy elég nyomorúságos ház volt.

Kiskoromban a nyaralást az jelentette, hogy kimentünk a Palatinus strandra. Annak idején a Margit-szigetre nem lehetett csak úgy ingyen bemenni, hanem fizetni kellett. Az édesapám mint Beszkártos tisztviselő ingyen bérletet kapott a Margit-szigetre. Valami kedvezmény a Palatinus strandra is volt, ezért én a gyerekkoromat nagyrészt a Margit-szigeten töltöttem, vasárnaponként hármásban, apukámmal és anyukámmal. Úszni is úgy tanultam meg, hogy az apukám a Palatinus strandon bedobott a mélyvízbe, és ott állt mellettem. Nem féltem, és nem haragudtam, hanem élveztem, mert bolondoztunk. Az apukámmal folyton bolondoztunk. Imádtam az apámat, akinek nagyszerű humora volt.

Az apukám, akinek négy polgárija volt, tisztviselőként dolgozott a Beszkártnál [Sólyom Klára többször említi, hogy édesapja a Beszkártnál (Budapest Székesfőváros Közlekedési Rt., BSZKRT) dolgozott, azonban az iratok szerint a Budapesti Helyi Érdekű Vasutak Rt. volt a munkahelye. -- A szerk.]. Anyukám otthon maradt, és nem dolgozott egészen 1940-ig. Otthon volt velem. Amikor az apukámat először elvitték munkaszolgálatra, akkor kénytelen volt elmenni dolgozni, és Rotschild Kláránál dolgozott mint varrónő. Nem fehérnemű-varrónőként. Nagyon jó keze van anyámnak. Itt dolgozott, amíg lehetett, egészen 1944 elejéig.